Ecouri de la campionatele europene de box

REZONANȚE

Gongul „europenelor" de la București, a bătut duminică seara pentru ultima oară, acoperind ropotul grăbit al ploii și tumultul dezlănțuit al pasiunilor și satisfacțiilor. Dar sunetul lui a persistat îndelung peste gradenele obosite și ele, peste imprejurimile acum întunecoase, răspindindu-se larg, împrăștiindu-se pretutindeni o dată cu ultimii spectatori. Ecoul persistă și acum, cu rezonanțe multiple, variate, complexe. Rezonanțe de satisfacție față de reușita organizatorică, spectaculară și mai ales față de excelenta performanță a sportivilor noștri.

Constatările — la capătul acestui maraton pugilistic — sînt multe și variate. Din ele se desprinde, însă, cel mai puternic, certitudinea că actuala ediție a campionatului continental a demonstrat că boxul amator european are o clasă superioară. Mulți, chiar foarte mulți dintre participanți au dovedit prin modul lor de luptă, prin cunoștințele, pricepe-

VICTOR SILBERMAN
văzut de AL. CLENCIU

PRITCHARD
văzut de VL. SAFRONOV

rea și pregătirea lor că boxul amator se află în plin progres.

Se spunea nu de mult că boxul pe trei reprize nu poate fi un spectacol sportiv de mare clasă, deoarece într-un timp scurt nu poți uza de mijloace și acțiuni multiple și variate. Meciurile dintre Meronen și Veselinovici, Tarasenkov și Parlov, Ciucă și Olech, Dowling și Cosentino și, în special, extraordinara dispută Monea — Pozniak au demonstrat contrariul. Creșterea necontenită a ritmului, prin continua îmbinare a acțiunilor — apărare și revenire fulgerătoare, prin îmbunătățirea apărării și a luptei de la semidistanță, — bazată pe o pregătire excepțională, duce și în lupta pe trei reprize la crearea de situații de box adevărat, în care forța și agresivitatea devin un auxiliar. Și, avem prilejul să ne bucurăm că reprezentanții noștri se numără printre protagoniștii acestui mod de luptă. Excepționalele reveniri ale lui Cuțov, minunatele opriri și contraatacuri ale lui Dumitrescu, perfecta sesizare și acționare ale lui Ciucă, remarcabila perseverență a lui Alexe și varietatea de acțiune, bazată pe calități deosebite a merituosului nostru Monea, demonstrează cuceririle avansate ale școlii noastre de box. Rămine ca acestea să se răspindească în toate colțurile țării, să fie continuu perfecționate și îmbogățite

Nu se vor putea uita mult timp memorabilele evoluții ale celor trei mari titani ai finalelor : Monea, Tregubov, Cuțov. Marea vedetă a campionatelor europene ediția 1969, — Aurel Dumitrescu — va continua să rămină o pildă de perseverență, receptivitate și constiinciozitate. Alături de ei, Silberman, Tarasenkov, Vujin, Richardson și mulți alții și-au asigurat un loc important în aprecierile și recunoștința noastră.

Actualului nivel al clasei boxului european nu i se mai poate face față decît cu o îndelungată și profundă pregătire și mai ales cu însușirea unui bogat bagaj de cunoștințe.

Eustatiu MARGARIT

Lupta de aproape — neglijată

Ar fi fost interesant să pot face o comparație între nivelul tehnic atins de pugiliștii prezenți la campionatele europene de la București și acela al boxerilor care au atacat centurile în edițiile precedente. Nu pot însă să-mi asum acest risc, deoarece n-am mai participat la alte campionate. Pot însă să-mi exprim opinia în legătură cu ceea ce am văzut la București.

Am observat, de-a lungul celor 8 zile de întreceri, că aproape toți boxerii preferă schimburile de lovituri la distanță. În general ei au o bună mobilitate, lovesc destul de corect (și, din acest punct de vedere, m-a surprins intervenția inoportună a unor arbitri), imprimă meciurilor un ritm crescînd, de la o repriză la alta. Majoritatea participanților preferă boxul ofensiv, agresivitatea fiind rezultanta tinereții, deci a curajului a puternicei dorințe de afirmare în arena continentală.

N-am observat însă, din păcate, pugiliști care știu să lupte de aproape. Credeam că numai în boxul românesc se petrece un astfel de fenomen, dar acum mi-am dat seama că și în alte țări acest procedeu eficace de luptă nu se bucură de atenția cuvenită, nici din partea sportivilor, nici din partea antrenorilor. Schimburile de lovituri de aproape, cum spuneam mai sus, au fost foarte rare. Iar atunci cînd unii dintre pugiliști încercau să se angajeze în acest procedeu, puneau capul pe umărul adversarului și schițau mișcări din brațe, total lipsite de eficacitate. Am reținut doar doi boxeri care au arătat anumite cunoștințe în acest domeniu : sovieticul Dan Pozniak, care cred că numai datorită luptei de aproape și-a apropiat victoria în partida cu reprezentantul nostru Ion Monea, și francezul Aldo Cosentino. Cosentino este favorizat de statură pentru a practica boxul la mică distanță. Cunoscîndu-i preferința pentru acest stil de luptă, i-am indicat lui Aurel Dumitrescu să evite schimburile de aproape. Să nu se înțeleagă însă că sînt adversarul luptei corp la corp. Depinde de conformația fizică a sportivului. Dumitrescu fiind mai înalt, era normal să prefere loviturile de la distanță, directe

Vorbind despre nivelul tehnic la care s-au situat europenele de la București, am impresia că el este remarcabil. Explicația e următoarea : din 169 de partide disputate, numai două s-au încheiat prin k.o. Acest lucru denotă preocuparea majoră a competitorilor pentru apărare, pentru un blocaj cît mai perfect. Nu cred că se vor elimina vreodată k.o.-urile din box, dar sînt sigur că ele vor fi din ce în ce mai rare. Este, ceea ce vrem cu toții. Boxul să devină un spectacol cît mai agreabil, iar brutalitățile (survenite ca urmare a unor lovituri incorecte), rare excepții

Lucian POPESCU
antrenor emerit

sportul în lume

De la trimisul nostru special, RADU VOIA :

Santana-forfait în meciul cu România

Primele jocuri ale meciului de tenis Spania — România : Năstase — Arrilla și Țiriac — Orantes

Joi către ora prînzului, în parcul cu palmieri și pini al Tenis-clubului din Valencia, se puneau ultimele rînduri de bănci pe schelăria metalică a noilor tribune, montate special pentru meciul Spania-România. 5 000 de spectatori vor asista de aici la partidele din semifinala „Cupei Davis" (zona europeană, grupa B), iar alte multe mii vor urmări duelul cavalerilor rachetei în fața televizoarelor și a aparatelor de radio.

În dimineața aceleiași zile, se încheia suspens-ul care pasionase pe iubitorii de sport din întreaga Spanie timp de o săptămînă. Santana a ieșit pe terenul central, a făcut o duzină de mingi cu australianul Hoad și, apoi, și-a pus din nou treningul pe el. Manolo nu joacă! Lui Manolo Orantes îi revine, deci, primul loc în speranțele pe care și le pun ibericii în cîștigarea acestui meci. Iar în tabăra românilor, absența lui Santana aduce un plus de încredere, dar și sentimentul unei responsabilități sporite.

„Regret că Santana nu joacă, ne spunea Țiriac. **Aș fi dorit o revanșă după meciul de la Roland Garros, oricît de greu mi-ar fi fost să o iau. Cu Orantes în trei jocuri nu ne va fi, bineînțeles, mai lesne, iar avantajul terenului poate cîntări greu în balanța meciului".** Părere împărtășită și de Ilie Năstase. Dar amîndoi promit că vor face tot ce le stă în putință pentru a se prezenta cît mai bine în acest meci cheie și în fața unui public cunoscător.

La ora 13, în sala de festivități a Palatului Municipal din localitate, s-a petrecut ultima secvență a preliminariilor întîlnirii : deschiderea oficială, urmată de tragerea la sorți în prezența celor doi căpitani de echipă — Jaime Bartroli și Gh. Cobzuc — a secretarului Federației române de tenis, prof. Al. Lăzărescu, și a președintelui forului spaniol de specialitate, marchizul de Cabanes. Arbitrul Carlo Martini (Italia) a scos din urnă următorul program :

vineri : Ilie Năstase — J. L. Arilla și Ion Țiriac — M. Orantes ; **simbătă :** partida de dublu ; **duminică :** Ion Țiriac — J. L. Arilla și Ilie Năstase — M. Orantes.

Ordinea jocurilor oferă tot felul de speculații grupului de specialiști și de reprezentanți ai presei prezenți la meci. Noi ne vom limita la un singur calcul de probabilitate și anume dacă — după prima zi — echipa noastră obține scor egal (1—1) avem bune șanse în continuare și jocul de dublu poate fi decisiv. Pentru aceasta, însă, trebuie să fie jucată fiecare minge !.

Valencia, 12 iunie.

Revirimentul lui Florin Gheorghiu

BELGRAD 12 (Agerpres). — Cîștigînd partida întreruptă în runda a 7-a la maghiarul Forintos și învingînd în runda a 8-a pe iugoslavul Stupica, marele maestru român Florin Gheorghiu a reintrat în plutonul liderilor turneului internațional de șah de la Ljubljana. Alte rezultate din runda a 8-a : Puc—Damianovici 1—0 ; Unzicker—Tringov remiză ; Byrne—Gligorici remiză ; Forintos — Planinci 0—1 ; Musil — Robatsch remiză. Clasament : 1—5. Gheorghiu (România), Tringov (Bulgaria), Gligorici, Planinci, Puc (toți Iugoslavia) — 5 p; 6—7. Byrne (S.U.A.), Unzicker (R.F.G.) 4½ p.

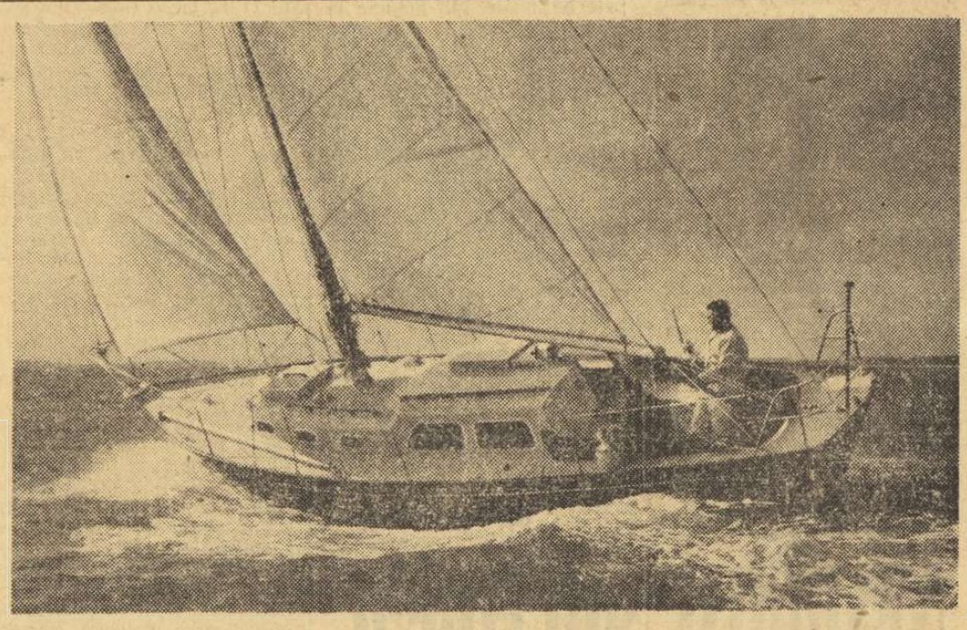

Sporturile nautice se bucură de o largă popularizare în Anglia după cum o demonstrează datele statistice : aproape 2 000 000 de britanici practică yachtingul, canotajul și schiul nautic în cele 1 423 cluburi nautice și în afara acestora

DE VORBĂ CU DON JOSE SANTAMARIA, MARELE FUNDAȘ AL REALULUI DE ALTĂDATĂ...

„Nu, fotbalul, adevăratul fotbal, nu-i o meserie ușoară..."

— Domnule selecționer, dacă sînteți amabil cîteva cuvinte pentru ziarul „Sportul" din București...

S-a întors spre mine brusc, cu o privire parcă uimită — nu se aștepta, desigur, să fie „vînat" de un gazetar chiar și în incinta Tîrgului de Mostre — cu un profil dur, tăiat în niște trăsături aspre și reci, la cei 40 de ani neîmpliniți.

— București ? ! Da, îmi aduc aminte... Fîrcălab, Lido, nu ? Sigur, cu mare plăcere...

Ne-am așezat pe o bancă, în mijlocul șirului neîntrerupt al vizitatorilor, pe care locul nostru de refugiu (ce refugiu !) îl tăia ca prova unei corăbii. Mă simteam stînjenit, în timp ce interlocutorul semna tocmai ultimul caiet de autografe. Mă temeam pentru franceza mea aproximativă, pentru scurtul răgaz pe care-l aveam la dispoziție... Și mă temeam, poate, de cel care — fără să bănuiască frămîntarea mea — aștepta docil prima întrebare a unui interviu care debuta atît de inedit — de Jose Santamaria, fundașul național al Uruguayului și al Realului Madrid din epoca de glorie, cel despre care acel vrăjitor al balonului care a fost Di Stefano spusese cîndva că *„a salvat poarta echipei de atîtea goluri cîte eu și bunul meu amic, Gento nu vom putea înscrie adversarilor în toată cariera..."*

★

Am început discuția, bineînțeles, de la Realul, la care Santamaria a cunoscut adevărata glorie...

— Da, da, echipa aceea — zicea „aceea", făcînd un gest cu mîna, arătînd parcă în depărtare, acolo undeva... *mi-a fost ca o familie.. Am jucat la Real timp de 10 ani, între care 1961 a fost cel mai fericit : 0—0 și 5—1 cu Penarol. Tocmai primisem din mîna lui Stanley Rous „Cupa intercontinentală", cînd mi s-a comunicat că soția mi-a născut al doilea băiat... De altfel, cu Realul mi-am făcut un nume, am colindat peste tot, mi-am asigurat o stabilitate materială... Ehe, echipa aceea..."*

A repetat gestul de adineauri. Și-a aprins o țigară groasă, de foi. Apoi a reluat :

— Da, neîndoios... N-am iubit niciodată echipa Uruguayului sau a Spaniei în care am jucat de zeci de ori, ca pe cea a Realului... Așa a fost fotbalul spaniol dintotdeauna : două-trei echipe, mari, strălucitoare, și o națională, alcătuită din aproape aceiași jucători, care — paradoxal — n-a strălucit niciodată, și pe care puțini o iubeau...

I-am adus aminte de F.C. Barcelonă, care urma să joace peste cîteva zile finala „Cupei Cupelor"... A zîmbit, parcă amuzat.

— Hm Barcelona... O echipă pe care Realul de altădată — toate, dar toate, plecau și reveneau la „echipa aceea" — ar fi ridiculizat-o ! Jucători blazați care au făcut din fotbal mai mult o afacere, care joacă cu gîndul mai puțin la tribune și mai mult la carnetele de cecuri ! Ce să vă mai spun, astăzi pînă și echipele de club au slăbit îngrijorător... Se încearcă mai peste tot o infuzie de tinerețe, explicată și prin faptul că federația a interzis accesul jucătorilor străini... La Real, de exemplu, toți băieții lui sînt crescuți de la 13 ani în „curtea" proprie. Toți sînt relativ tineri, iar bătrînul Gento pare, între ei, dacă nu chiar este, un ultim mohican, poate niței desuet...

Într-o bună zi — așa ni se spune — ei se vor maturiza, vor atinge valoarea care va aduce din nou la Madrid marile cupe ale continentului. Sincer să fiu, eu nu cred că valoarea trebuie așteptată atîta timp și dacă au deja 24—25 de ani... Poate că și antrenorii greșesc... Zău, prea multă forță, prea multă violență se solicită de la jucători, încă din perioada de „promisiune"... Antrenorii clamează : „nu vreau să primiți gol ! Cum-necum, nu mă interesează !" De aici faulturi, antijoc.

S-a oprit brusc privind vîrful havanei. L-am întrebat contrariat, cum de un antrenor — interlocutorul meu era prezent la Turneul U.E.F.A. în calitate de selecționer al juniorilor Spaniei — poate avea asemenea păreri despre confrați.

Din nou am găsit privirea aceea mirată, cu sprîncenele ușor ridicate.

— Eu, antrenor ? Da de unde ! Cînd m-am retras din fotbal am simțit că n-am chemare pentru antrenorat și m-am apucat de altceva... De altfel, să știți că mie îmi miroase a fariseism — da, da, așa e cuvîntul — declarația aceea de credință pe care o fac unii : „am devenit antrenor pentru că nu puteam trăi departe de minge !" Mai degrabă cred că e vorba tot de bani, de blestemății ăștia de bani care deformează tot mai mult sensul unei angajări sportive... Așa că, într-o bună zi cînd mi s-a spus — „știi, facem o națională de juniori pentru U.E.F.A., ne-ar trebui un om cu experiență", m-am gîndit să încerc... Dar, după cum se vede, n-am prea reușit ! Probabil c-am să mă las... Poate că acum zece ani fotbalul era mai elegant, mai frumos, poate că avea și o altă filozofie... Da, da, filozofia aceea de a marca un gol mai mult decît adversarul. Vă aduceți aminte de scoruri ? 5—4, 6—3... Acum 1—0 cu nemiluita..."

Era evident : orice discuție aș fi provocat totul revenea la epoca Di Stefano a fotbalului madrilen. Trebuia să aduc vorba despre viitor :

— Spune-ți-mi, don Jose, știu că aveți cinci copii, între care trei băieți... Vreți să-l faceți pe vreunul din ei fotbalist ?

— Să devină vreunul fotbalist ? Nu știu, poate că da, poate că nu... De altfel, cel mai mare, Nelson, este, la 13 ani, cel mai bun tehnician al echipei gimnaziului „Cervantes" din Madrid. Îi place să joace, are și talent... Dar dacă o să fie fotbalist nu știu. Poate că nici nu depinde de mine... Poate că într-o bună zi o să-mi spună așa cum i-am spus eu tatei : plec. Și o să plece... N-am să-l opresc... În fond, fiecare își face viața cum crede de cuviință dar ca să și-o facă bună trebuie s-o cunoască cît mai devreme... Un singur lucru am încercat să-l învăț și cred că am reușit : că un fotbalist nu trăiește pe roze ! Toată lumea e tentată să creadă că fotbalistul este doar „artistul" care „se joacă" 90 de minute pe gazon... Ehe, dar orele acelea de antrenament, de repetări înnebunitoare, dar clipele de cumpănă, dar războaiele nesfîrșite ale unor nervi încordați la maximum, dar privațiunile... Nu, fotbalul, adevăratul fotbal nu-i o meserie ușoară... E numai frumoasă...

A căzut din nou pe gînduri.

I-am mulțumit și am dat să mă ridic. Mi-a cerut carnetul de însemnări și a notat rîndurile alăturate... Simplu, fără vreun gest de prisos. S-a sculat apoi și a dispărut în mulțime...

★

După trei zile F.C. Barcelona pierdea finala „Cupei cupelor"... L-am întîlnit în holul hotelului „Astoria". Nu mi-a spus decît atît : *„Vezi, a fost o profeție tristă... Păcat".*

Ovidiu IOANIȚOAIA

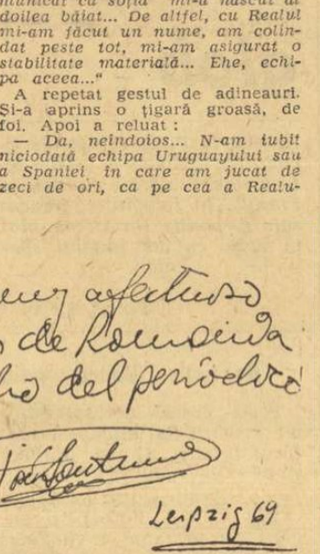

Un salut fierbinte fotbaliștilor din România, prin intermediul ziarului „SPORTUL"
JOSE SANTAMARIA
Leipzig '69

A XVIII-a EDIȚIE A „TURULUI ROMÂNIEI"

(Urmare din pag. 1)

dovedit în acest an o formă sportivă superioară.

În afara acestor două echipe naționale, la întrecerea care începe la 19 iunie vor mai lua startul alte 4 formații din țara noastră :

C. S. BRĂILA : DUMITRU NEMȚEANU, CONSTANTIN TĂNASE, ȘTEFAN ENE, MIHAI BĂCANU și GHEORGHE CIUMEȚI ; antrenor — MIHAIL SIMION. Primii patru rutieri sînt brăileni, iar **Gh. Ciumeți** a fost „împrumutat" de la **Dinamo** pentru întărirea echipei.

STEAUA : FRANCISC GERA, ȘTEFAN CERNEA, ION ARDELEANU, THEODOR PUTERITY și VASILE BURLACU. Antrenor — ION VASILE.

DEZROBIREA BRAȘOV : ȘTEFAN SUCIU, ANDREI SUCIU, SORIN SUDITU, ION SELEJAN și WILMOȘ EGYED. Antrenor — MARTIE ȘTEFANESCU. Doi dintre acești cicliști fac parte din alte cluburi : **Sorin Suditu** de la **Metalul Plopeni** și **Ion Selejan** de la **C.S.M. Cluj.**

METALUL PLOPENI : MIRCEA RÎNDAȘU, GHEORGHE RĂCEANU, ȘTEFAN BĂLAN, VICTOR RĂȚOI și ION AJOGHIN. Antrenor — ION DOLETE. Este vorba, de fapt, de o combinată, deoarece **Gh. Răceanu** este de la **Voința București, Victor Rățoi** de la **Dinamo**, iar **Ion Ajoghin** de la **Șc. sp. 2 București.**

Rubrică redactată de
Hristache NAUM

Un clasament pe echipe care să reflecte valoarea individuală a cicliștilor

Și în acest an, în regulamentul „Turului României" este prevăzut ca alcătuirea clasamentului pe echipe să se facă prin adiționarea timpilor din etapă ai primilor trei rutieri din fiecare formație. Este un mijloc tradițional, dar care nu mai corespunde actualelor cerințe ale ciclismului internațional. În numeroase întreceri cicliste de fond internaționale (anul acesta și în „Cursa Păcii") se procedează la alcătuirea clasamentului pe echipe prin adiționarea timpilor primilor trei rutieri ai echipei din clasamentul general individual al zilei. În acest fel se exclude posibilitatea aranjamentelor tactice de echipă care să stopeze cursa. Cicliștii sînt obligați să lupte în fiecare zi pentru clasamentul lor individual (care duce și la îmbunătățirea clasamentului pe echipe) și nu să se sacrifice într-o zi pentru echipă — dînd mai mult decît îi permit pregătirea și valoarea sa — pentru ca a doua zi să se odihnească în plutoanele periferice, știind că altul este „la rînd" pentru a da maximum de randament. Aceasta este numai una dintre implicațiile vechiului sistem de alcătuire a clasamentului pe echipe. Mai sînt și altele care, de asemenea, nu contribuie la dinamizarea cursei.

Propunem, deci, comisiei tehnice să aplice la cea de a XVIII-a ediție a „Turului României" noul sistem de alcătuire a clasamentului pe echipe.

În numărul de mîine al ziarului nostru :

- **Reportaj cu tricolorii**
- **A.S. Loto-Pronosport „liderul premiilor"**
- **Ce facem cu barierele de cale ferată ?**

Pe pistele de atletism

LA MOSCOVA a început tradiționalul concurs internațional de atletism organizat de ziarul „Pravda". Rezultate tehnice : 10.000 m : Jurgen Haase (R.D.G.) 28:08,2 (cel mai bun timp mondial al sezonului) ; 400 m : Iuri Zorin (U.R.S.S.) 46,5 ; 110 m g ; Viktor Balihin (U.R.S.S.) 14,1; 100 m femei : Liudmila Golomazova (U.R.S.S.) 11,6.

LA PARIS, în cadrul concursului internațional de atletism „Memorialul Paul Mericamp", tînărul francez Guy Drut a stabilit un nou record european de juniori în proba de 110 m garduri : 13,7.

Proba de triplusalt a fost cîștigată de Serge Firca cu 16,33 m (nou record al Franței).

La LOS ANGELES, campionul olimpic Bill Toomey a cîștigat concursul de decatlon cu 8168 puncte, 2. Rick Sloan 8051 p. Iată cîteva dintre rezultatele obținute de Bill Toomey : 110 m g : 14,7 ; prăjină : 4,10 m ; suliță : 58,40 m; disc ; 46,99 m : 1 500 m : 4:30,0.

-TELEX-TELEX-TELEX-TELEX-

În primul meci al finalei „Cupei campionilor europeni" la volei feminin, Dinamo Moscova a dispus de T.S K.A. Moscova cu 3—2.

■

Jean Claude Killy, a suferit un accident în timpul probelor pe autodromul de la Le Mans. Automobilul a fost avariat dar Killy a scăpat teafăr.

■

Campionul mondial la categoria cocoș, boxerul australian Lionel Rosse, l-a învins **la puncte,** la Honolulu, pe filipinezul Ernie Cruz.

■

În turneul „Open" de tenis de la Bristol (optimi de finală) : Clyff Drysdalle-Rod Laver 4—6, 6—2, 7—5 (!) ; Emerson-Pasarell 7—5, 8—10, 7—5 ; Graebner—Gimeno 6—4, 7—5 ; Ashe-Bucholz 7—5, 6—3 ; Newcombe—Richey 6—1, 5—7, 6—2 ; Rosewall—Ralston 6—4, 3—6, 11—9.

Simplu feminin (4-imi de finală) : Billie Jean King-Fr. Dürr 10—8, 6—4 ; Margaret Court—L. Bowrey 6—0, 6—1 ; Virginia Wade-Rosse Marie Casals 6—0, 7—5.

■

Cîștigînd proba de 350 cmc a concursului motociclist „Tourist Trophy" (364 km în 2 h 13:25,4), italianul G.Agostini (pe M.V. Agusta) conduce în clasamentul campionatului mondial cu 45 p ; 2. Findlay (Australia) — 24 p ; 3. Carrutters (Australia) — 17 p. 3. Visenzi (Italia) — 16 p.

Spasski are din nou două puncte avans

Cea de a 21-a partidă pentru titlul mondial de șah a fost cîștigată de Spasski, la mutarea a 53-a. Acum, scorul dintre Spasski și Petrosian este de 11 1/2—9 1/2 în favoarea primului.

La Harkov

FRAȚII NEGOESCU — UN TANDEM REMARCABIL

MOSCOVA 12 (Agerpres). — Proba de tandem din cadrul concursului internațional de ciclism pe pistă de la Harkov a revenit sportivilor sovietici Semenet, Țelovalnikov, urmați de frații Florian și George Negoescu (România), Stepanenko, Dziuban (U.R.S.S.) Richter, Linke (R.D.G.). Alte rezultate : urmărire pe echipe : U.R.S.S. 4:41, 22 ;...6. România 4:57,31; urmărire individuală : Viktor Sablukov (U.R.S.S.) 5:00,4 ; 1 000 m cu start de pe loc : S. Kravțov (U.R.S.S.) 1:09,46. George Negoescu s-a clasat pe locul 14 cu 1:14,16.

Caiac-canoe : AGENDĂ DE SEZON

EXCELENT DEBUT INTERNAȚIONAL

La înapoierea delegației caiaciștilor și canoiștilor români prezenți la prima întîlnire internațională a sezonului, desfășurată la Sofia, antrenorul O. MERCUREAN ne-a furnizat următoarele amănunte :

La competiție au participat echipe ale **Bulgariei, României și Iugoslaviei.** Timpul a fost, în general, nefavorabil — vîntul schimbîndu-și direcția permanent, aproape la fiecare probă. Componenții lotului nostru s-au comportat remarcabil, dovedind o bună pregătire de concurs. În unele probe, cum au fost cele de K 2 — 1000 m și 10 000 m, K 4 — 1000 m și K 2 — 500 m, reprezentanții noștri au învins detașat. În alte întreceri, în care lupta pentru primul loc a fost mai echilibrată, caiaciștii și canoiștii români au avut de fiecare dată un finiș superior, cîștigînd, de asemenea, clar.

Apreciind evoluția de ansamblu a echipei noastre, poate fi totuși evidențiată comportarea unor sportivi care au urcat de mai multe ori podiumul învingătorilor : **R. Rujan** (4), **D. Ivanov, I. Iacob** — cîte 3, **E. Botez, Valentina Serghei, P. Maxim, A. Simionov** — cîte două victorii. De notat, în plus, că tinerii canoiști **Gh. Sidorov** și **S. Maxim** au cîștigat, cu avans apreciabil, atît la fond, cît și la viteză duelul lor cu sportivii bulgari — un echipaj consacrat, din care face parte și **I. Lubenov,** finalist la J.O. din Mexic. Consider că pentru sportivii noștri, mulți dintre ei elemente tinere, cu mari perspective de consacrare internațională, regata Sofia a constituit un excelent prilej de verificare.

LA SFÎRȘITUL SĂPTĂMÎNII...

Sezonul internațional continuă. După regata Sofia, la sfîrșitul acestei săptămîni sînt programate două noi competiții de amploare, la care se anunță o bogată și valoroasă participare. Iată componența loturilor care ne vor reprezenta :

REGATA BUDAPESTA : C. Covaliov, A. Igorov, I. Suhov, V. Roșca, A. Vorobiov, I. Sidorenco, I. Terente, Haripina Evdochimov, Demetra Anghelescu, I. Negraia, M Zafiu.

REGATA STOCKHOLM : I. Patzaichin, S. Covaliov, V. Calabiciov, C. Manea, I. Macarenco, A. Butelchin, A. Vernescu, A. Sciotnic, Valentina Serghei, S. Pocora, V. Simionenco, C. Coșniță

DINAMO — 200 P ÎN „CUPA CLUBULUI SPORTIV ȘCOLAR"

Peste 200 de tineri caiaciști și canoiști și-au disputat întîietatea, pe apele lacului Herăstrău, în competiția dotată cu „Cupa Clubului sportiv școlar". Dintre invitați au lipsit reprezentanții Clubului nautic universitar (!). Rezultate tehnice :

K 1 — 800 m : D. Mitrea ; K 2 — 800 m : D. Galan-M. Ioniță ; K 4 — 800 m : Costin-Moraru-Zamfirescu-Tătaru ; C 1 — 800 m : D. Crăciun ; C 2 — 800 m : Vesela-Stica ; K 1 — 500 m (F) : Afrodita Gologan ; K 4 — 500 m (F) : Teodorescu-Olaru-Belu-Tone ; JUNIORI I : K 1 — 500 m : D. Petrescu ; K 2 — 500 m : Nemeș-Tănase ; K 4 — 500 m : Tudor-Bujor-Lupea-Vouciuc ; C 1 — 500 m : I. Ștefan ; C 2 — 500 m : Vasile-Nemes ; K 1 — 500 m (F) : M. Drăghici ; K 2 — 500 m : Răutu-Nițu ; JUNIORI II : K 1 — 500 m : Buga ; K 2 — 500 m : Bădoiu-Diaconescu ; K 4 — 500 m : Marin-Dumitru-Cosma-Sandache ; C 1 — 500 m : Lutic ; K 1 — 500 m (F) : A Cotoranu ; K 2 — 500 m : Becea-Ivan.

Clasament pe cluburi : 1. DINAMO 200 p ; 2. Olimpia 133 ; 3. Școala sportivă nr. 2 130 ; 4. Clubul sportiv școlar 124 ; 5. Voința 42.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368